

Sygn. akt XI Ka 555/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 lipca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie XI Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSO Arkadiusz Śmiech (spr.)

Sędziowie SO Elżbieta Daniluk

SO Ewa Bogusz- Patyra

Protokolant Małgorzata Dubiel

przy udziale Prokuratora Ewy Stelmach

po rozpoznaniu w dniu 15 lipca 2014 roku

sprawy P. B.

oskarżonego z art. 288 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kraśniku

z dnia 31 marca 2014 roku sygn. akt II K 929/13

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę P. B. przekazuje Sądowi Rejonowemu w Kraśniku do ponownego rozpoznania.

XI Ka 555/14

UZASADNIENIE

P. B. oskarżony został o to, że w dniu 28 sierpnia 2013 roku w K., województwa (...), działając umyślnie poprzez kopanie nogami dokonał uszkodzenia drzwi wejściowych budynku stacji paliw, powodując w ten sposób straty o wartości 1188,46 złotych na szkodę (...) S.A., tj. o czyn z art. 288 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w Kraśniku wyrokiem z dnia 31 marca 2014 r. oskarżonego P. B. uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu, ustalając wysokość szkody na kwotę 1461,81 (jeden tysiąc czterysta sześćdziesiąt jeden złotych i osiemdziesiąt jeden groszy) i za to na mocy art. 288 § 1 k.k. skazał go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu na okres próby 2 (dwóch) lat; na mocy art. 71 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego grzywnę w wysokości 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych; na mocy art. 72 § 2 k.k. zobowiązał oskarżonego P. B. do naprawienia wyrządzonej szkody poprzez uiszczenie na rzecz pokrzywdzonego (...) S.A z siedzibą w P. kwoty 1461,81 (jeden tysiąc czterysta sześćdziesiąt jeden złotych i osiemdziesiąt jeden groszy), w terminie 3 (trzech) miesięcy od daty uprawomocnienia się wyroku; na mocy art. 627 k.p.k. i art. 2 ust. 1 i 3 ust. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki w kwocie 90 (dziewięćdziesiąt) złotych oraz obciążył go opłatą w kwocie 200 (dwieście) złotych.

Od wyroku tego apelację złożył **oskarżony**. Zaskarżając rozstrzygnięcie w całości zarzucił orzeczeniu:

1. nierzetelną, skrajnie tendencyjną ocenę materiału dowodowego oraz brak obiektywizmu i stronniczość w ustaleniach faktycznych i ich ocenie, mające wpływ na treść orzeczenia, polegające na przyjęciu, a priori, że dopuścił się zarzucanego mu przestępstwa;
2. zupełną niewiarygodność i uznaniowość. Wyrok oparty jest na niekompletnym materiale dowodowym, ułomnych tezach Prokuratury, a także ustaleniach nie udokumentowanych, niewiarygodnych, sprzecznych wewnątrznie i niezgodnych ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym oraz konfabulacjach jednego z funkcjonariuszy Policji i manipulacjach zeznaniami świadków przez Sędziego E. P.;
3. obrazę procedury postępowania określonej w k.p.k. oraz zasady domniemania niewinności;
4. rażąco wysoką, niewspółmierną do zarzucanego czynu, karę.

Wskazując na powyższe wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i uniewinnienie go od zarzucanego przestępstwa, bądź umorzenie postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje;

apelacja zasługuje na częściowe uwzględnienie, choć nie w zakresie sformułowanych w niej wniosków. Stwierdzone w toku instancyjnej kontroli prawidłowości zaskarżonego rozstrzygnięcia uchybienie, jakiego dopuścił się Sąd Rejonowy przy rozpoznaniu sprawy, musi skutkować bowiem uchyleniem zaskarżonego wyroku i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

Sąd Rejonowy w oparciu o zgromadzony i bezbłędnie oceniony materiał dowodowy dokonał prawidłowej rekonstrukcji przebiegu zdarzenia będącego przedmiotem osądu i doszedł do słusznego wniosku, że to właśnie oskarżony jest sprawcą uszkodzenia drzwi wejściowych do budynku stacji paliw. Rzecz jednak w tym, że Sąd orzekający nie ustalił w sposób prawidłowy wysokości szkody, jaką swoim działaniem wyrządził oskarżony.

Do akt sprawy dołączony został kosztorys powykonawczy naprawy drzwi automatycznych w budynku stacji paliw sporządzony przez Serwis (...) Spółka z o.o. z siedzibą w B., opracowany na podstawie zawartej z (...) S.A. umowy ramowej nr (...). Wyszczególniony w tym kosztorysie zakres robót objął naprawę drzwi automatycznych poprzez demontaż i regulację układu jezdnego wartości 70 zł, użycie części w postaci rolki jezdnej wartości 115, 50 zł oraz koszt przejazdu ekipy naprawczej „na obiekt” w wysokości aż 1.002, 96 zł. (vide k. 10 akt) W oparciu o ten kosztorys dokonująca naprawy drzwi uszkodzonych przez oskarżonego firma Serwis (...) wystawiła pokrzywdzonemu (...) fakturę ze wskazaną do zapłaty należnością w kwocie 1.461, 46 zł., na którą składa się wartość naprawy drzwi wynikająca z kosztorysu, powiększona o 23% podatku VAT.(vide k. 75 akt). Na podstawie tej faktury Sąd pierwszej instancji ustalił wysokość szkody, jaką spowodował swoim zachowaniem oskarżony. Tymczasem, o ile, na wysokość szkody spowodowanej przez oskarżonego składają się, bez cienia wątpliwości, wartość naprawy drzwi tj. ich demontażu i regulacji układu jezdnego, a także wartość nowej wymienionej części w postaci rolki jezdnej, o tyle, koszt dojazdu ekipy naprawczej aż z B. do K. (600 km w obie strony) budzi poważne wątpliwości. Sąd Rejonowy nie zapoznał się z treścią umowy łączącej (...) z Serwis (...) w oparciu, o którą nastąpiła naprawa uszkodzonych drzwi (umowa ramowa nr (...) wskazana jako podstawa opracowania kosztorysu), nie wyjaśnił tym samym, czy ten, budzący wątpliwości składnik poniesionych przez pokrzywdzonego kosztów naprawy drzwi należało potraktować jako ten będący również bezpośrednią konsekwencją czynu karalnego oskarżonego. Nie poczynił zatem ustaleń pozwalających na dokonanie prawidłowego osądu sprawy, bowiem sam koszt demontażu drzwi, regulacji ich układu jezdnego i wartość wymienionej rolki jezdnej wyniosły łącznie 185,50 zł, a spowodowanie uszkodzenia mienia takiej wartości stanowi jedynie wykroczenie z art.124 § 1 k.w.

W tym stanie rzeczy, wobec tego, że zaskarżony wyrok zapadł z rażąco obrazą art. 410 k.p.k. Sąd odwoławczy zobligowany był go uchylić i sprawę P. B. przekazać Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy przeprowadzi postępowanie dowodowe w zakresie niezbędnym dla prawidłowego wyrokowania. Wszystkie dotychczas przeprowadzone dowody, odnoszące się do ustalenia podstawy faktycznej rozstrzygnięcia, może ujawnić w trybie art. 442 § 2 k.p.k. Uzupełni postępowanie dowodowe, w zakresie, o którym była mowa powyżej. Zapozna się z treścią umowy ramowej nr (...), o której była mowa i ewentualnie dopuści inne dowody, których potrzeba przeprowadzenia pojawi się po zapoznaniu się z warunkami tej umowy. Uznane za udowodnione zachowanie oskarżonego właściwie oceni pod względem prawnym, uwzględniając uwagi poczynione wyżej w zakresie rzeczywistej szkody spowodowanej jego zachowaniem, co znajdzie swoje odzwierciedlenie w prawidłowym opisie czynu przypisanego i jego kwalifikacji prawnej. Dokona oceny stopnia szkodliwości społecznej czynu oraz stopnia zawinienia P. B. i na tej podstawie wyda rozstrzygnięcie w sprawie. Swoje stanowisko, w razie potrzeby, uzasadni zgodnie z wymogami art. 424 § 1 k.p.k.

Mając na względzie zaprezentowaną motywację Sąd Okręgowy na podstawie art. 437 § 2 k.p.k. orzekł jak w wyroku.